

VEŘEJNÝ DOKUMENT

Prevence a řešení šikany na Tary Campu

Verze 1.0 | Účinnost od 1. ledna 2027 | Poslední aktualizace 10. září 2026

Šikanu, ponižování, nátlak ani vylučování z kolektivu nepřehlížíme.

Na žádném dětském pobytu nelze slíbit, že mezi dětmi nikdy nevznikne konflikt nebo nevhodné chování. Můžeme však vytvořit prostředí, ve kterém děti znají pravidla, vědí, komu říct o pomoc, a dospělí reagují rychle a jednotně.

Tento dokument popisuje prevenci, první reakci a následnou podporu. Podrobné interní postupy určují konkrétní odpovědné osoby a způsob dokumentace na každém turnusu.

Co považujeme za šikanu

Šikana je zpravidla úmyslné ubližování nebo ponižování, které se opakuje nebo hrozí jeho opakování a ve kterém je mezi dětmi nerovnováha síly. Síla nemusí být jen fyzická. Může vycházet z věku, popularity, počtu dětí ve skupině, přístupu k informacím nebo schopnosti ovlivnit ostatní.

- Fyzická šikana zahrnuje například bití, strkání, blokování cesty, ničení nebo odebírání věcí.
- Slovní šikana zahrnuje urážky, výhrůžky, zesměšňování, ponižující přezdívky nebo sexuálně laděné poznámky.
- Vztahová šikana zahrnuje úmyslné vylučování, pomlavy, manipulaci skupiny nebo nátlak, aby se ostatní s dítětem nebavili.
- Online šikana zahrnuje ponižování, vyhrožování, sdílení záznamů nebo vylučování prostřednictvím skupinových chatů, sociálních sítí a dalších digitálních služeb.
- Diskriminační šikana míří na původ, jazyk, víru, zdravotní stav, postižení, vzhled, pohlaví, identitu nebo jinou osobní charakteristiku.

Jednorázová hádka nebo konflikt mezi přibližně stejně silnými dětmi nemusí být šikanou. I tak jej řešíme. Ochrana dítěte nečeká na to, až situaci přesně pojmenujeme.

Jak šikaně předcházíme

- Na začátku turnusu dětem srozumitelně vysvětlíme pravidla soužití, co je nepřijatelné a na koho se mohou obrátit.
- Každé dítě má svého oddílového vedoucího a může oslovit také hlavní vedoucí, zdravotníka nebo jiného dospělého, kterému důvěřuje.
- Vedoucí pracují s menšími skupinami a pravidelně zjišťují, jak se děti ve skupině cítí. Využívají krátké individuální rozhovory, společné kruhy nebo oddílová setkání.
- Dohled posilujeme v době a na místech, kde vzniká více problémů, například při přesunech, čekání, volném čase, na pokojích, v jídelně nebo při používání telefonů.
- Všímáme si dítěte, které zůstává stranou, opakovaně nechce na program, ztrácí věci, mění náladu nebo se bojí konkrétní osoby či místa.
- Reagujeme už na ponižující přezdívky, opakované škádlení, nátlak a vylučování. Nečekáme na fyzické napadení.
- Vedoucí jsou před turnusem seznámeni s tím, jak rozlišovat konflikt a šikanu, jak dítě vyslechnout a komu podnět předat.
- Dospělí modelují respektující chování. Pravidla platí i pro humor, soutěže, rozdělování do týmů a obsah pouštěný dětem.

Varovné signály

Jednotlivý signál nemusí dokazovat šikanu. Je však důvodem k citlivému rozhovoru a zvýšené pozornosti. Patří sem nevysvětlitelné zranění, poškozené nebo ztracené věci, náhlé bolesti břicha či hlavy, poruchy spánku, vyhýbání se programu, výrazná změna nálady, osamělost, strach z návratu na pokoj nebo silná snaha být stále poblíž dospělého.

Jak reagujeme na podnět

1. Nevhodné jednání zastavíme a zajistíme, aby byly všechny děti v bezpečí. Podle potřeby děti dočasně oddělíme.
2. Ošetříme zdravotní nebo psychické potřeby a zajistíme dítěti klidnou podporu dospělého.
3. Událost bez zbytečného odkladu oznámíme hlavní vedoucí nebo jiné určené osobě.
4. S dětmi mluvíme odděleně. Nevedeme veřejný výslech, nehledáme viníka před skupinou a nenutíme děti ke společné konfrontaci.
5. Nasloucháme bez obviňování a zapisujeme konkrétní fakta, čas, místo, svědky a pokud možno přesná slova dětí. Oddělujeme pozorování od domněnek.
6. Posoudíme opakování, nerovnováhu síly, závažnost, dopad na dítě a riziko dalšího pokračování. Podle toho rozlišíme konflikt, šikanu nebo jiné závažné jednání.
7. Domluvíme ochranná opatření a další podporu. Dítě ví, ke komu může přijít a kdy situaci znovu zkontrolujeme.
8. Rodiče informujeme podle závažnosti a ověřených skutečností. Chráníme přitom osobní údaje ostatních dětí.
9. Situaci sledujeme i po prvním zásahu. Řešení nekončí jedním rozhovorem nebo omluvou.

Podpora ohroženého dítěte

- Dítěti jasně řekneme, že vyhledat pomoc bylo správné a že šikana není jeho vina.
- Ptáme se, co mu pomůže cítit se bezpečně. Nabízíme konkrétního dospělého, bezpečné místo a předem domluvený čas dalšího rozhovoru.
- Pokud měníme režim nebo složení skupiny, snažíme se, aby hlavní omezení neneslo dítě, které bylo terčem jednání.
- Dítě nenutíme, aby se bránilo fyzicky, veřejně popisovalo situaci nebo přijalo omluvu dříve, než je připravené.
- Při výrazné psychické reakci zapojujeme zdravotníka, rodiče a podle potřeby odbornou pomoc.

Práce s dítětem, které ubližovalo

Ochrana napadeného dítěte je první krok. Současně jasně pojmenujeme nepřijatelné chování a jeho dopad. Důsledky jsou přiměřené, srozumitelné a směřují k zastavení chování. Zjišťujeme také, zda dítě samo nezažívá tlak, násilí nebo jinou zátěž, která vyžaduje pomoc. Vhodná náprava může přijít až ve chvíli, kdy je bezpečná a dobrovolná. Závažné nebo opakované chování může vést k omezení programu, oddělení od skupiny nebo po dohodě s rodiči k předčasnému ukončení pobytu.

Podpora svědků a skupiny

Děti, které situaci viděly, nemusí bezpečně zasahovat samy. Učíme je přivolat dospělého, podpořit ohrožené dítě a nepřeposílat ponižující obsah. Se skupinou pracujeme bez veřejného označování konkrétních dětí. Připomínáme pravidla a obnovujeme pocit bezpečí.

Online šikana

- Vedoucí řeší i událost ve skupinovém chatu nebo na sociální síti, pokud souvisí s pobytem a ovlivňuje bezpečí dětí na campu.
- Důkaz se bezpečně uloží, například snímkem obrazovky. Ponižující obsah se dál nepřeposílá a veřejně se neukazuje skupině.
- Dítěti pomůžeme zablokovat kontakt, upravit soukromí nebo odstranit obsah, pokud je to vhodné. Závažné případy řešíme s rodiči a podle povahy věci s příslušnou službou nebo orgánem.

Závažné situace

Okamžitou eskalaci vyžaduje zejména vážné zranění, zbraň, vydírání, hrozba závažného násilí, sexuální jednání nebo zneužití, nenávisťně motivované násilí, podezření na trestný čin nebo situace, ve které je zapojen dospělý. Nejdříve chráníme dítě. Podle okolností přivoláme zdravotnickou pomoc, Policii České republiky, orgán sociálně-právní ochrany dětí nebo jinou příslušnou službu.

Co při řešení neděláme

- Neříkáme dítěti, aby si problému nevšímal, samo se ubránilo nebo úder vrátilo.
- Nesnižujeme význam situace větami děti si to vyřeší nebo byla to jen legrace.
- Nesvoláváme automaticky společnou mediaci, pokud je mezi dětmi nerovnováha síly.
- Nevynucujeme okamžitou omluvu, podání ruky ani návrat do stejné situace.
- Neřešíme případ před celým oddílem a nesdělujeme rodičům osobní nebo kázeňské informace o jiném dítěti.
- Neslibujeme úplnou mlčenlivost. Informace sdílíme jen v nezbytném rozsahu s lidmi, kteří mohou zajistit pomoc.

Jak může dítě nebo rodič požádat o pomoc

Dítě může oslovit kteréhokoli vedoucího, hlavní vedoucí, zdravotníka nebo jiného dospělého z týmu, kterému důvěřuje. Rodič může použít oficiální kontakt Tary Campu uvedený na webu. Pokud se podnět týká konkrétního člena vedení, lze požádat o předání jiné odpovědné osobě organizátora. Děti a studenti mohou využít také anonymní a bezplatnou Linku bezpečí na čísle 116 111.

Metodická a právní východiska

Dokument vychází z interní praxe Tary Campu a z níže uvedených podkladů. Zahraniční metodiky slouží jako odborná inspirace, nikoli jako český právní předpis. Aktuálnost podkladů byla zkontrolována k 10. září 2026.

- [Úmluva o právech dítěte v dětské verzi UNICEF](#)
- [International Child Safeguarding Standards Keeping Children Safe](#)
- [Recognising and responding to child abuse and neglect NSPCC Learning](#)
- [How to Prevent Bullying StopBullying.gov](#)
- [Respond to Bullying StopBullying.gov](#)
- [Support the Children Involved StopBullying.gov](#)
- [Linka bezpečí](#)